

privatnosti učesnika u postupku (čl. 322). Prema ZPP javnost se može isključiti i radi održavanja reda na raspravi.

Svi procesni zakoni propisuju da rešenje o isključenju javnosti mora biti obrazloženo i javno. ZPP i ZKP predviđaju da se izreka presude mora uvek javno pročitati, bez obzira da li je tokom postupka bila isključena javnost ili ne, ali će sud odlučiti da li će se isključiti javnost prilikom objavljivanja razloga presude. Zakon o upravnim sporovima predviđa javnost sednice kao pravilo, i utvrđuje razloge za isključenje javnosti koji su u skladu s EKPS (čl. 35).

5.4.6. Jednakost građana pred zakonom.

Neujednačenom sudskom praksom krši se ustavno načelo jednakosti građana pred zakonom. Odstupanja su moguća i normalna u pogledu slobodne sudijske ocene ali ona ne smeju biti takva da se u slučajevima kod kojih postoji isto ili gotovo identično činjenično stanje ili pravno pitanje, donose potpuno različite odluke. Takvo postupanje proizvodi stanje trajne pravne neizvesnosti i prouzrokuje nedostatak poverenja javnosti u pravosuđe. Veliki broj predstavki pred ESLJP odnosi se na ovaj problem. Presudnu ulogu u ujednačavanju sudske prakse treba da preuzme Vrhovni kasacioni sud i apelacioni sudovi. Zbog neujednačenosti sudskih odluka apelacionih sudova, u postupanju u sličnim ili istim pravnim situacijama, predviđeno je da apelacioni sudovi održavaju zajedničke sednice i obaveštavaju Vrhovni kasacioni sud o spornim pitanjima od značaja za funkcionisanje sudova. Ujednačavanju sudske prakse doprinela bi i baza podataka koja bi omogućila sudovima uvid u postupanje ostalih sudova.

Izveštaj o skriningu ukazuje na neophodnost ujednačavanja sudske prakse i predlaže mogućnost pojednostavljenja sistema sudova kroz ukidanje mešane nadležnosti i mogućnosti podnošenja žalbe Vrhovnom kasacionom sudu na osnovu pravnog osnova protiv svake izvršne sudske odluke, kao i omogućavanje komplet-nog elektronskog pristupa sudskim odlukama i obrazloženjima i objavljivanje u razumnom roku.

5.5. Garancije optuženima za krivična dela.

U pravu Srbije postoje tri vrste kažnjivih dela – krivična dela, prekršaji i privredni prestupi. Krivično delo je ono koje je zakonom propisano kao krivično delo, protivpravno i skrivljeno (čl. 14 KZ). Prekršaj je protivpravna skrivljeno izvršena radnja koja je propisom nadležnog organa određena kao prekršaj (čl. 2 Zakona o prekršajima). Prema EKLJP sva ova kažnjiva dela su u okvirima zaštite koju pruža član 6 Konvencije.

5.5.1. Pretpostavka nevinosti.

Ustav i ZKP u skladu su s međunarodnim standardima. Oni predviđaju da će se svako smatrati nevinim dok se njegova krivica ne utvrdi pravosnažnom odlukom nadležnog suda (čl. 34, st. 3 Ustava; čl. 3, st. 1 i 2 ZKP). Prema ZKP obavezu poštovanja pretpostavke nevinosti nemaju samo sudovi, već i svi državni organi, sredstva javnog obaveštavanja, udruženja građana, javne ličnosti i druga lica.

Sporna odredba Krivičnog zakonika kojom je inkriminisano davanje javnih izjava u sredstvima javnog informisanja, za vreme trajanja krivičnog postupka (čl. 336a) ukinuta